

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quid sit vera reconciliatio proximi, quam Deus exigit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

& 4. Regum 10. laudatur Iehu, qui inquit, vide zelum meum pro Domino, & Psal. 68. zelus domus tuæ comedit me, id est, exarsi magno impetu defendendæ dominus tuæ. & 3. Regum 19. inquit Helias: Zelo zelatus sum &cæt. & Dauid inquit Psal. 138. Perfecto odio oderam illos. Sic quoquè Prophetæ sæpè maledicunt impijs: & sic in heroicis viris reperitur talis impetus & zelus defendendæ iustitiae & puniendæ turpitudinis, reipublicæ tuendæ, &c: & plurimum commendantur. At ira priuata & exarsio cupiditate vindicandi, hæc peccatum est, & contra Dei præceptum Dilige proximum tuum sicut te ipsum. Et Christus Matth. 5. iram refert ad hoc præceptum, Non occides vbi prohibet priuatam iram. Non solùm igitur manus aut gladius prohibetur hoc præcepto, sed etiam animus, ira, odium nocendi, maledicentia, detractio delectatio in miserijs aliorum. Verbis & cōsilijs clandeslinis promouere cædes, bella, similitates, & punitiones aliorum, seipsum vlcisci verbo & facto. Omnia hæc deus grauissimè punit, & scriptura dicit Ecclesi 28. Qui vindicari vult, à Domino inueniet vindictam, & paccata illius seruans seruabit. Igitur priuata ira & vindicta, est grauissimum peccatum.

CAP. XIII. ARGUMENTA.

1. *Quid sit vera reconciliatio proximi, quam Deus exigit.*
2. *Quod illa Deo plus placeat, quam munus, id est, opus etiam quodcumq.*
3. *Quale habeat præmium reconciliatio.*

Era reconciliatio proximi, est perfecta cordis condonatio offendæ illi qui offendit: Est autem perfecta & integra condonatio, est & falsa & imperfecta. ali. qui

qui enim condonant verbo solūm, & interim rancorem in corde retinent, & illa est falsa reconciliatio, quam & Christus reijcit Mat. 18. in parabola cum seruo nequam, vbī ait: sic & pater meus cœlestis faciet vobis, si non remiserius vñusquisq; frati suo de cordibus vestris: De ilis quoq; dicitur Hier. 6. dicentes, pax pax, & non est pax. Sic Iudas foris simulabat se amicum, at in corde retinebat malum propositum, donec proditionē suam perficeret, Mat. 26. Sic Absalon se simulat amicum Amnō fratri suo, licet stuprāset Thamar sororē suam, donec nācisceretur tempus occidendi illum, 2. Reg. 13. Cordis autem condonatio in hoc cognoscitur, si beneficium sequitur: sic Ioseph condonans fratribus suis offendam in Aegypto, beneficijs eos affecit, Gen. 44. & Moyses orat p̄ soror teleprosa, quæ ipsum offenderat, Numer. 12. Talem reconciliationem etiam docet Apostolus Roman. 12. Non malum pro malo reddentes, sed è diuerso bonum, & sic carbones, &c. Insuper ad veram reconciliationem exiguntur, vt accedas offendum, & ei loquaris, petendo, humiliando &c. Sic enim fecit Jacob Esau fratri suo, adorans illum, id est, reverentiam ei faciens, & humilia verba profert, Gen. 33. Et Christus inquit Matth. 5. Vade, non dicit, quiesce, ne loquere illi: sed vade, inquit, & recōciliare proximo tuo. Qui igitur prior occasionem dedit offense, tenetur quoq; prior alium adire & recōciliare: & rogatus, debet remittere fratri non solūm semel in die, sed septuages septies, Matth. 18. Quòd si quis prior occasionem dedit, & noluerit venire: accede tu illum propter DEI preceptum, nam Dominus noster Christus id te face- re iubet, & dicit: Vade reconciliari: ne igitur respicias hominem, sed obediētiam diuini præcepti, & luxaberis fratrem tuum. Si autem perrexerit pertinacia sua, tu tamen liberāsti animam tuam à carcere odi, & eris excusatus coram Deo.

Sc.